

Uvod u Astrološko isceljivanje

U Univerzumu su sve stvari zaokružene i prirodno smislene i ispravne. Ono što doživljavamo kao problematičan aspekt definisano je samo nezavršenom ili nezaokruženom aktivnošću – te je i svako rešenje problematičnih aspekata vezano za zaokruživanje odnosa dve planete, odnosno završavanje nekada davno započete akcije u smislenu celinu na opšte zadovoljstvo obe planete

Kada govorimo o jednom horoskopu, mi kao astrolozi najčešće govorimo o stvarima koje su pozitivne i koje podržavaju život, i o onima koje su "negativne". Ipak, cela poenta je u tome da negativnih stvari, samih po sebi nema kao takvih, one nisu zamišljene, već postoje stvari koje čovek uglavnom ne ume da reši, budući da koristi samo određeni potencijal sebe. Naime, ono sve što je sudbina i što je čoveku nejasno i nepoznato, i što deluje iz nesvesnih nivoa, uzrokujući povoljne ili nepovoljne stvari, ali mimo njegove volje, vezano je za nepoznate delove čovekove psihe, za njegovu podsvesnu ili nesvesnu prirodu. I samo zbog toga postoje stvari koje se događaju izvan nas.

Ipak, kada bi čovek mogao da osvesti određeni nivo svog funkcionisanja, ili da ispunjava određenu simboliku na određeni način, mogao bi doći u situaciju u kojoj bi od svake pozicije koja postoji stvorio izuzetan aspekt, stvorio izuzetno kvalitetan momenat. Naime, svaka „loša“ astrološka pozicija koju imamo, koja je klasično postavljena kao negativna – bilo planeta u znaku, bilo planeta u aspektu – u svojoj rešenoj varijanti ne može da se ispolji kao klasično pozitivna stvar, već može da se ispolji kao *izuzetno pozitivna stvar*.

Svaki klasično negativni aspekt moguće je pretvoriti samo u izuzetno pozitivan aspekt, a ne u nešto što bi bilo ublaženo loše ili eventualno dobro (*kakav bi bio jedan trigon ili jedan sekstil*) – već samo *mного više* od toga.

Svaki kvadrat sadrži u sebi neuporedivo više energije nego što je to bilo koji tzv. *blagi aspekt*, pa nikada nije problem ni sa jednim lošim aspektom u tome što u njemu nema energije, već naprotiv – u njemu ima *mного više energije* koju čovek prosečno ne može dobro da metaboliše i samo je to problem. Događaji se sa ovim aspektima isuviše brzo odvijaju, a za tako nešto natus nema potrebno stanje unutrašnje tišine, kojim bi te događaje mogao pravilno da prihvati. Upravo ta automatska i brza reakcija (koja je jednaka brzini akcije)

na događaje jeste ono što definiše problem. Drugim rečima, da bi se od jednog kvadrata napravilo nešto povoljno, to ne može ličiti na „trigon“, jer je oko njega je mnogo manje energije vezano, već mora biti nešto mnogo „jače povoljno“.

U astrološkoj tehnici mi i govorimo da loš aspekt a povoljni dispozitori daju najveći uspeh u svojoj simbolici. Da, ali šta ako dispozitori nisu povoljno postavljeni? Na nama je kao astrolozima, da damo savet, bilo sebi, bilo nekom drugom, kako da razrešimo ono što bi bio konkretan problem definisan određenim aspektima ili pozicijom planete – ukoliko dispozitori *nisu* savršeno postavljeni.

Načini rešenja problematičnih aspekata

Ovde postoji nekoliko nekoliko pristupa ili nekoliko uglova. Natus može raditi neke stvari koje predstavljaju simboliku ispunjenja određenog zvuka, određene boje, određenog kamena itd. Sve to zajedno može činiti tehnike lečenja - tehnike astrološkog isceljivanja.

Svaka boja koju osoba nosi – koja ispunjava neku simboliku – deluje kao provodnik određene simbolike. Ovde se nameće bitno pitanje: *ako postoji negativan aspekt između dve planete, da li je potrebno koristiti boju koja simbolizuje te planete, ili ih izbegavati?* Isto se odnosi i na provodnike simboličkog delovanja kroz bilo koje drugo čulo: miris, ukus, dodir ili zvuk: Da li je poželjnije ispuniti simboliku te dve planete u određenoj akciji ili izbegavati simboliku planete koja ugrožava natusa?

Pretpostavimo da Saturn ugrožava svetlo osobe: da li je povoljno da osoba koristiti crnu boju koja predstavlja Saturna, ili da izbegava tu boju? To je suštinsko pitanje. Odgovor, zapravo, i nije tako jednostavan. U prvom momentu bi mogli reći da je bolje izbegavati tu boju, ali u drugom momentu pitamo se zašto uopšte imamo taj as-

pekt i u čemu je svrha postojanja toga ako mi treba da ga *izbegavamo*? Da li mi tokom života treba samo da *izbegavamo* potencijalnu lošu simboliku i ako je izbegnemo na jednom mestu – da li ćemo to izbeći i na nekom drugom nivou, a u istoj simbolici? Naime, pitanje koje se nameće je u kojoj meri čovek može da *izbegava*, u kojoj meri je to svrha – ili, pak, sa druge strane treba da ispunjava simboliku datih aspekata, te da ide kroz njih? To je jedno od dosta značajnih pitanja i svaki pokušaj davanja definitivnog odgovora – činio bi grubog astrologa, bez dovoljno finoće za sam život – a finoća je astrologu veoma potrebna.

Odavde se kreće u svakom sistemu astrološkog saveta, pomoći ili isceljivanja – što sve zajedno možemo nazvati *astrohealing*-om. Izbegavanje date simbolike, konkretno u ovom slučaju: „*neću da nosim crno ili neću da radim ovo zato što je to aspekt koji ispunjava tu simboliku i koji bi tada baš prizvao taj neudoban događaj*“, podrazumeva uklanjanje posledice – što i nije loša strategija ukoliko niste spremni da razrešite uzrok! Uzrok nikad nije u tom Saturnu koji pravi problem ili u planeti koja osobu aflikuje, već je on posledica nekakvih ranijih dela koja sada žive kao potreba u nesvesnom delu natusa. Ako se *izbegavaju* posledice – to je u redu ukoliko natus nije spreman, ako oseća da nema dovoljno energije da se sa tim pozabavi, ako je umoran – ali to nije trajno rešenje, već je samo privremeno! Uvek je privremeno rešenje ako se radi o *izbegavanju* date simbolike!

Ono ne može biti trajno za život natusa u celini gledano, zato što će se ta nesvesna ukorenjena potreba ponoviti i tražiti da se izrazi kroz bilo koji provodnik!

Ako se simbolika ne ispuni kroz jedna vrata, ona će zakucati na druga i treća i tako stalno sve dok ta nesvesna potreba u natusu živi. Konačno, da sam natus nema tu potrebu (koju u sebi nesvesno nosi) – ne bi se ni rodio sa tim aspektom.

Stoga je krajnje rešenje u razumevanju onoga što je dati aspekt hteo – te u sposobnosti prihvatanja bazičnih potreba jednog života i rešavanju problema na nivou uzroka. Krajnje izlečenje svog života podrazumeva ne samo sposobnost za *izbegavanjem* problema, već razvoj izuzetno povoljne situacije na osnovu teških natalnih pozicija. Samo takve (dakle, izuzetno povoljne) situacije jesu one koje predstavljaju potpuno rešenje pro-

blema – jer to znači ispunjenje prave potrebe, koja se u uobičajenom stanju svesti manifestuje kao problem, jer je za ispunjenje te potrebe potrebno angažovati više od sebe, odnosno napraviti veću unutrašnju promenu. Niko sa lošim aspektom ne može da živi simboliku tih planeta prosečno – on može da živi samo ispod proseka ili bitno iznad proseka.

Srednja tačka loših aspekata

Potrebno je imati na umu da se problem nikada ne bi rešio ako bi se bavili samo jednom ili drugom planetom, već je neophodno baviti se njihovom zajednicom – a ona živi u njihovoj dodirnoj tački. Dakle, kada posmatramo jedan nepovoljan aspekt dve planete (njihov kvadrat ili opoziciju), potrebno je obratiti pažnju na *zajedničku tačku* u srednjem rastojanju između njih. Naime, srednje rastojanje bilo čega predstavlja *tačku težišta i najmanjeg zajedničkog sadržaja* između njih. Tu tačku je uvek potrebno pronaći, budući da ta tačka predstavlja vrata za rešenje datog aspekta, a sam taj stepen i vladar te tačke (vladar tog stepena u tom znaku) definišu put, kojim se može rešiti taj problem. Naravno da ta tačka, odnosno taj stepen ili vladar tog stepena, u daljoj analizi može biti loše postavljen, što tada još dodatno otežava mehaniku razrešenja problema. Ova tačka slična je akupunktornoj tački na telu, jer delujući na nju i ispunjavajući njenu simboliku, rešavamo problem odnosa dve planete čiji aspekt je pretežak da bi obezbedio skladno ispunjenje simbolike tih planeta. Ta dodirna tačka je „lako pristupna“ ukoliko je tu benefik, ukoliko je dobro aspektirana ta „tačka“ (stepen), ili ukoliko je vladar znaka u kome se nalazi srednja tačka povoljno postavljen. Tada kažemo da su vrata za rešenje tog problema otvorena, te da će osoba mnogo lakše moći da ispuni svoju nesvesnu potrebu. Toj tački koja drži ove dve planete u zajedništvu sada je lako pristupiti.

Znači, postoje dve osobe koje imaju nekakav problem oko vas, ili postoji neka problematična situacija između vas i nečega – ali postoji neka tačka koju je dovoljno da samo kontaktirate i ona će izazvati rešenje problema. To je **prvi zakon** u procesu lečenja nečega, zasnovan je na **zajedničkoj vrednosti dva principa koja su trenutno suprotstavljena**. Konkretno, taj zajednički princip će uvek biti definisan jednom planetom, a to

upravo kreira jedan ključni **zakon u životu** – da je za rešenje problema odnosa dve ili više osoba dovoljna samo jedna osoba – budući da je tačka rešenja sadržana u *jednoj* dodirnoj tački između njih. Ovo je ono što nije stav većine, ali zato i dolazi do dominantnog neznanja, pri čemu je uvek neko drugi odgovoran za ono što se događa – a to sve ne daje rešenje problema, već problem nastavlja da egzistira, pa dolazi do druge transformacije početnog problema – po kome se „dobrim ljudima događaju loše stvari“, odakle se stvara opšte uverenje u kome se patnja veliča kao veoma dobro iskustvo – što je konačno sve samo način održavanja neznanja u životu.

Ovoj srednjoj tački dve planete u „problematičnom odnosu“ može se pristupiti preko planete koja je možda upravo na tom stepenu – u slučaju čega je ta planeta pa ona u sebi sadrži tu prirodu – ili preko dispozitora, koji onda biva njen predstavnik (što je jako često).

Ta simbolika može biti predstavljena, recimo, Suncem. Ukoliko je Sunce ono što spaja neke dve stvari, pitamo se da li je ego problem koji natus treba da „spusti“? To je Suncu nemoguće, jer Sunce jeste samo po sebi *ego* i *svest o sebi*, te ono ne može da se ugasi, jer je ono ključni poredak oko koga sve stvari kruže. Osnovna težnja Sunca je da proširi svoj ego – budući da je ego *svest o sebi*. Tako, širenje svesti o sebi koje jeste razvoj ega, predstavlja i razvoj svesti o sebi i kroz druge ljude – pa natus druge ljude počinje doživljavati kao delove sebe, svojih osobina koje osvešćava – te svakako ne može biti isključiv ili odbojan prema drugima. Prepoznavanje sebe u drugima svakako jeste širenje svesti o sebi (svog ega, dakle), ali taj ego ni na koji način ne predstavlja negativnu osobinu natusa – već naprotiv stanje svesti koje ujedinijuje, a u slučaju da Sunce upravo predstavlja srednju tačku problematičnog odnosa (*bilo preko konjunkcije sa njom, vladarstva nad znakom ili dispozicije koja je u konjunkciji sa Suncem*) upravo ovaj princip razvoja svesti i jeste rešenje problema. i ako budete imali svest o sebi i kroz druge ljude – tada je Vaš ego veći, ali to nije ona klasična podela u kojoj je loše imati ego. Ego čovek mora da ima, samo je stvar da taj ego bude kosmički, da bude vrlo fleksibilan na svaku stvar, on nije egocentričan, on je propustljiv za sve, on oseća druge ljude delom sebe i taj ego je daleko razvijeniji od onog drugog, ali to je konačna priroda Sunca...

Šta je, dakle, glavni faktor ako se pojavi Sunce kao tačka koja to rešava, na koji način radimo sa tim Suncem, šta je potrebno uraditi?

Pretpostavimo da je samo Sunce, nećemo sada da uzimamo aspekte, jer to ima dodatne boje, ali samo uzmimo prirodu Sunca, to moramo uvek raditi: osnovnu svrhu koju nosi ta planeta; ta planeta – ako nju dodirujemo kao rešenje dve tačke – ona mora biti u svom esencijalnom, čistom obliku, a to znači: Sunce koje je naidealnije, šta je njegova svrha – to je ono što je potrebno da činimo, da ispunjavamo + naravno ono što se naravno tačno konkretno od nas traži - što ćemo opisati a vidi se kroz date aspekte. Konkretno, ako je Sunce u pitanju, natus mora preuzeti centralnu ulogu u bilo čemu, mora postati centar oko koga se stvari vrte, mora stvarati, biti kreativan, ispunjenje simbolike Sunca je ispunjenje toga da spontano uzimamo organizacionu ulogu oko sebe u datom trenutku. Problem može nastati naravno ako je natalno Sunce loše aspektirano pa čovek to ne ume da uradi, pa onda doživljavamo egocentrične probleme – to nije ego nego je egocentrizam, to je sasvim druga pojava.

Najlošiji aspekt koji Sunce može imati gde će čoveku biti teško da ispolji prirodu Sunca i da bude ono koje daje svima život – jeste loš aspekt od Saturna.

Ako **Sunce ima loš aspekt od Saturna** – ono ima strašnu senku, ima strašan umor i opoziciju; ako natalno Sunce ima takav loš aspekt a natus treba da rešiti upravo Suncem neki drugi problem – tada mora znati kako da pronađe najmanji zajednički sadržalac između Sunca i Saturna tako da bi Sunce sada bilo upravo ono savršeno, šta je potreba Sunca u tom slučaju? Šta je potreba Sunca kada ima loš aspekt od Saturna, bilo konjunkcija, bilo opozicija, bilo kvadrat, šta ono tu može da uradi kada je tu najteži mogući aspekt za prirodu, za karakter, za volju, za ego, za sukob, sva ograničenja koja idu, šta ono tu može da uradi?

Ovde ispunjenje toga glasi: *kada imate loš odnos dve planete, uvek ćete poštovati ono što traži od Vas planeta koja opterećuje signifikatora*; u ovom slučaju Saturn bi zahtevao da delujete iz polja potpunog prihvatanja svega što dolazi, znači nikad Vaša volja ne bi smela da bude nego volja okoline, volja nečeg što dolazi oko Vas, i kroz tu volju okoline Vi bi trebali da ispunjavate simboliku

onoga što predstavlja Vas same; drugim rečima jedini način da pronađete sebe i da pronađete tu svrhu Sunca jeste da Sunce bacite na Saturn i da iz Saturna delujete; ako je Sunce na Saturnu – to znači da postoji samo ona volja koja je poslušna okolini, koja je poslušna situacijama, koja nikad ne ide tako da dolazi u sukob jer je ovo generalno problem dva ega koji se ne mogu razrešiti, u principu je to najveći problem sa Suncem i Saturnom, to daje jako egocentričnu prirodu, a **da bi osoba pobegla iz svog egocentrizma – mora prihvatiti okolnost kao parametar njene ispravnosti.**

Znači – Sunce koje mora da bude skromno i zlato koje mora da bude staro da bi bilo vredno; mora da se ide u najstarije, da se pusti da se odatle deluje i onda će se izvući jako velika energija; ali uvek iz suprotnog ugla od onoga koji bi bilo principijelno svakom Suncu. Ovde Sunce mora da bude ponizno, mora da bude sluga svakom drugom da bi bio kralj, to je jedini način da se taj problem reši. Kada ovo razumemo kao princip, metode koje dajemo ljudima da rade uvek će biti zasnovane na toj svrsi: da on kada nauči da savije sebe, da savije kičmu na kraju, jer ovo je aspekt problema sa kičmom u fizičkom smislu jer ovde imamo okoštavanje, ovde će fizički čovek imati problema sa okoštavanjem i mora da radi određene vežbe, uvek yoga vežbe, određene vežbe za kičmu, a u praktičnom smislu – u smislu volje – on je taj koji mora da nauči da se savije, da

bude Saturn, da bude potpuno Sunce koje deluje iz mraka, iz Saturna, iz nemanja, iz pomračenja, da sasvim uđe u prirodu Saturna i onda da postane to. Tada je potreba koja ovde postoji da se njih dvoje razumeju, i da se spoje, samo je zakačena lošim odnosom, lošim aspektom zbog neke brzine, zbog nečega se nije ispunila a ona će ovde to dati. Ovo je stvaranje onoga što će trajati u vremenu, ovde osoba mora naučiti da iz tog ugla kreira i stvara ono što će postojati vremenom, i ona mora ostati zapamćena u vremenu, jer iz ugla Saturna Sunce može da traje stotinama godina, ovde nije razbacivanje nego je racionalno predstavljanje i ovo će dati izuzetno jaku poziciju čoveku u životu ako bude naučio da funkcioniše sa tim, ovo će mu dati najveći mogući položaj u društvu i izuzetnu ambiciju samo ako bude znao da funkcioniše na način da spoji te dve stvari.

Ljudi jako često ne znaju da rade sa ovim i to je ono što se zove *problem*, jer tada, pre svega, dolazi do sukoba ega i do pada.

Rešenje problema boravi u *prihvatanju onoga što je nepoznato* i svaka tehnika astrohealinga (kada su u pitanju loši aspekti) uvek podrazumeva da se razume priroda planete koja je loše postavljena, te da se iz nje deluje ispravnom, odnosno zaokruženom simbolikom, jer ne treba zaboraviti da je svaki loš aspekt zapravo ispravna akcija na pola puta.